

Elke drie weken een extra kind

Suzanne Rijnja
s.rijnja@hollandmediacombinatie.nl

Dirkshorn * „Onze trampoline was de trigger, dat leek hem gelijk zo leuk”, vertelt Marjolein Woltman (35) aan de eettafel in Dirkshorn. „Toen hij de voor eerste keer kwam, keek hij gelijk naar buiten. Geen trampoline. Tsja, het was nog niet echt lekker weer en de trampoline stond nog in de schuur.” Soms wonen Woltman en haar partner Martin Bruin niet alleen met hun twee kinderen Thomas (10) en Iris (8), maar ook met een extra zoon. Woltman is een 'steunmoeder': ze vangt een 7-jarige jongetje op in haar gezin om zo zijn ouders even te ontlasten. De thuissituatie van de jongen ligt gevoelig, over details mag niet worden gesproken. Woltman: „Laten we hem vandaag Daan noemen.”

Klik

„Elke drie weken draait hij een dag met ons mee en het is de bedoeling dat hij straks ook hele weekenden blijft.” De regeling is pas écht begonnen aan het begin van dit jaar. Voordat het zover was, moest er een achtergrondcheck plaatsvinden en een match worden gevonden

’Een spelletje komt misschien niet bij ze op’

Kracht zit in lage drempel

Buurtgezinnen.nl is net een jaar geleden begonnen in de gemeente Schagen. Inmiddels zijn er heel wat gezinnen aan elkaar gekoppeld, zegt Marieke Goudsblom, coördinator in de gemeente. „Steeds meer mensen kennen ons, ik hoop dat straks iedereen ons kent. De kracht is dat het zo eenvoudig is. Het enige wat we doen is steun bieden aan ouders die zelf geen groot netwerk hebben. Het zijn korte lijntjes en we houden geen dossiers bij.” Elke gezinssituatie is verschillend. „Iedereen kan overbelast raken. Ik vind het krachtig als je kan zeggen dat je 't niet altijd aankan” Van 11-15 juni doet Buurtgezinnen.nl mee met de collecte van het Oranje Fonds. „De helft van de opbrengst gaat naar ons, we zoeken nog collectanten”

den door Marieke Goudsblom, coördinator van Buurtgezinnen.nl gemeente Schagen. Zij zorgt ervoor dat gezinnen die overbelast zijn door ziekte, stress of andere problemen in huis, een adempauze krijgen door hen de zorg van het kind of de kinderen even te ontnemen. „Het kan enorm veel schelen om de ouders nét dat beetje lucht te geven”, zegt Woltman. Ze meldde zich aan, mede omdat ze zelf ook heeft ervaren dat het als ouder

Marjolein Woltman (links), haar eigen zoon Thomas (n) en Marieke Goudsblom

soms erg veel kan zijn. „Dat herken ik. Zelf heb ik na een scheiding ook alleen met twee kinderen gewoond. Inmiddels heb ik de rust en de ruimte om voor nog iemand te zorgen, maar pleegzorg vond ik wat te zwaar.” Ze belandde bij Buurtgezinnen.nl en vulde een lijstje in waarin ze haar verwachtingen duidelijk maakte. „Het is onwijs belangrijk dat het steungezin een klik heeft met het vraaggezin. De vraagouders moeten wel

rust hebben en denken 'als mijn kind daar is, dan is het goed.’”

Vervelen

Aan de eettafel speelt zoon Thomas (10) met lego. „Daan speelt thuis weinig, daar kijkt hij vaak televisie. Hier staat de televisie overdag meestal niet aan.” Woltman ziet Daan veranderen. „Ik vervel me”, zei Daan in het begin. Ik noemde dan een rijtje op: je kan kleuren, boekje lezen, met de lego spelen...

(rechts) zitten aan een tafel vol lego: speelgoed waar 'Daan' ook graag mee speelt.

Hij koos voor lego. De keer daarna vroeg hij al uit zichzelf 'mag ik met de lego?' en inmiddels zegt hij gewoon 'ik ga met de lego.' „Hij wil nu telkens 'pesten', dat heb ik Daan laatst geleerd. Ik heb hem ook een pakje kaarten meegegeven voor thuis. De volgende keer vertelde hij dat zijn ouders het spelletje ook kenden en dat ze een potje hadden gespeeld. Iets wat in eerste instantie misschien niet bij zijn ouders was opgekomen.”

Wat Woltman opvalt, is dat Daan vaak Martin opzoekt, terwijl Martin juist wat strenger is voor hem. „Als het lekker weer is en Daan wil niet naar buiten zegt Martin: 'je gaat maar gewoon'. Uiteindelijk speelt-ie dan de hele middag buiten. En als we dan in de avond een filmpje gaan kijken, kruipt hij tegen Martin aan.” De opvang hoeft niet 'groots en meeslepend' te zijn, vertelt Woltman. „Je hoeft geen grote dingen

te kopen of uitjes te organiseren. Hij moet kind kunnen zijn en gewoon meedraaien. Dat betekent dat hij, net als Thomas en Iris, gewoon helpt met de afwas, al moest hij daar aan het begin wel even aan wennen.” Inmiddels voelt Daan zich aardig thuis in het gezin. „Laatst brachten we hem naar huis en toen zag ik 'm weer helemaal dichtklappen.” Goudsblom: „Dat is verdrietig, maar ook mooi. Hij voelt zich hier veilig.”

FOTO NICK MAARSEN